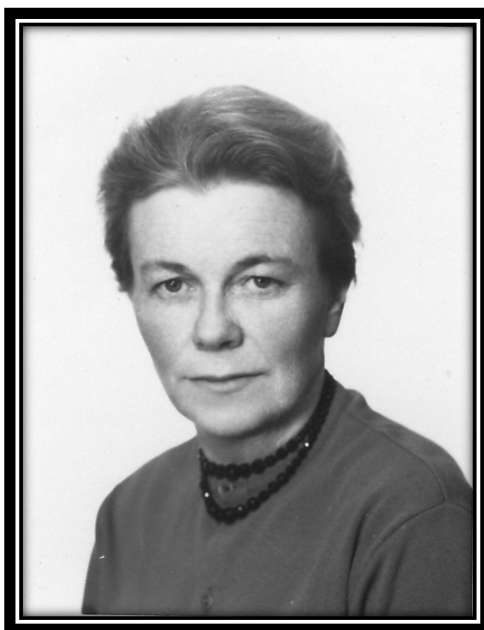

Dr inż. Wiesława Szkiłłądź-Porowska (1922–2009)

WSPOMNIENIE

Ś.P. Pani doktor Wiesława z Milewskich primo voto Szkiłłądziowa secundo Porowska wychowała się wraz ze swoim bratem Zbigniewem w Lublinie w ciepłej rodzinnej atmosferze tworzonej przez matkę Henrykę i ojca Kazimierza Milewskiego architekta.

Po ukończeniu studiów na SGGW w latach tuż powojennych, uzyskała stopień magistra nauk ogrodniczych.

Pracę rozpoczęła w Zakładzie Higieny i Fizjologii Żywienia Państwowego Zakładu Higieny, w Pracowni kierowanej przez doktor chemii Jadwigę Rudowską, gdzie przeszła solidne przeszkolenie w analizie chemicznej żywności. Pracę doktorską wykonała pod kierunkiem prof. dr Aleksandra Szczygła. Dotyczyła ona wpływu wysokiego spożycia ziemniaków w celu obserwacji jego fizjologicznych efektów w kilku pokoleniach zwierząt doświadczalnych. Obok danych dotyczących zawartości składników mineralnych w ziem-

niakach oraz zawartości w nich witaminy C i wpływu kulinarnych i technologicznych procesów na jej zachowanie, w badaniach stwierdzono, że ziemniaki są także bogatym źródłem potasu. Ponadto ich białko o korzystnym składzie aminokwasowym, mimo niskiej jego procentowej zawartości przy wysokim spożyciu, spełnia bardzo korzystną rolę fizjologiczną. W owym czasie ziemniaki spożywane świeżo po ugotowaniu były znaczącym źródłem witaminy C i innych składników, uzupełniając niedobory warzyw i owoców w żywieniu ludności. Jest autorką rozdziału „Ziemniak w żywieniu człowieka, w książce poświęconej tylko temu gatunkowi pod zbiorową redakcją prof. Wojciecha Gabriela (1974).

Dzięki szczególnym cechom charakteru, ogromnej życzliwości dla wszystkich ludzi, łagodności i pogody usposobienia Pani Wiesia spełniała nieocenioną rolę w życiu zespołu pracowników ówczesnego Zakładu oraz później w rozszerzonym zespole Instytutu Żywności i Żywienia. Była zawsze przez wszystkich wybierana jako mąż zaufania do łagodzenia konfliktów i „higieny” pracy w całym tego słowa znaczeniu. Tę nieocenioną rolę spełniała również w życiu i wychowaniu własnych dzieci starając się stworzyć im ciepły i dobrze zorganizowany dom rodzinny.

W Instytucie Żywności i Żywienia pracowała od jego utworzenia, tj. 1963 do 1974 roku jako kierownik Pracowni Oceny Biologicznej Żywności. Prowadziła badania wartości odżywczej białka wielu produktów spożywczych, takich jak mleczne produkty dla niemowląt, izolowane białka roślinne soi, rzepaku, mąki z różnych przemiałów czy różne rodzaje pieczywa, a także mięsa różnych klas oraz ocenę białka całodziennych diet.

Po 25 latach pracy w zakresie fizjologii żywienia człowieka dr Szkiłłądziowa była od 1975 roku współorganizatorem Zakładu Biologicznej Oceny Produktów Roślinnych w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie, wspieranym przez fundusz ONZ/FAO. Zakład zajmował się m.in. oceną wartości pokarmowej nowych odmian roślin uprawnych. Była niestrudzoną i zawsze oddaną współpracownicą i przyjacielem Pani Profesor Marii Rakowskiej, z którą ten nowy kierunek badań wprowadzała. Badania zastosowane głównie do zbóż, w tym nowego zboża pszenżyta, oraz podwójnie ulepszonego rzepaku we wczesnych fazach procesów hodowlanych zdobyły uznanie szeregu placówek naukowych europejskich, Kanady i Australii. Prace te pozwoliły na wyszkolenie w kraju i na stypendiach zagranicznych zespołu młodych pracowników.

Doktor Szkiłłądziowa szczególnie dużo uwagi poświęciła przekazywaniu młodym swego bogatego doświadczenia w prowadzeniu testów biologicznych krótkotrwałych i wielopokoleniowych. Prace te są nadal kontynuowane i aktualnie rozwijane, a także popierane przez Komisję Unii Europejskiej.

Ostatnie lata swego pracowitego życia Pani Wiesława Szkiłłądz-Porowska w pełni poświęciła najbliższemu i rodzinie, darząc ich swoimi talentami i wspaniałym usposobieniem.

Pani Doktor, nasza kochana Wiesia, będzie żyć we wdzięcznej pamięci rodziny i licznych przyjaciół.

Warszawa, 2009

Prof. Maria Rakowska